

EUROPEAN PARLIAMENT

2009 - 2014

Zittingsdocument

10.6.2013

B7-0280/2013

ONTWERPRESOLUTIE

naar aanleiding van de verklaringen van de Raad en de Commissie

overeenkomstig artikel 110, lid 2, van het Reglement

Vorbereidingen voor de bijeenkomst van de Europese Raad (27-28 juni 2013)
Europese maatregelen tegen jeugdwerkloosheid
(2013/2673(RSP))

**Gabriele Zimmer, Inês Cristina Zuber, Paul Murphy, Patrick Le Hyaric,
Marie-Christine Vergiat, Marisa Matias, Alda Sousa, Nikolaos Chountis,
Willy Meyer, Kyriacos Triantaphyllides, Younous Omarjee, Jacky Hénin**
namens de GUE/NGL-Fractie

RE\939539NL.doc

PE509.913v01-00

NL

In verscheidenheid verenigd

NL

Voorbereidingen voor de bijeenkomst van de Europese Raad (27-28 juni 2013) Europese maatregelen tegen jeugdwerkloosheid (2013/2673(RSP))

Het Europees Parlement,

- gezien de op 17 juni 2011 in Luxemburg goedgekeurde conclusies van de Raad over de bevordering van de werkgelegenheid voor jongeren met het oog op de verwezenlijking van de Europa 2020-doelstellingen,
 - gezien de conclusies van de Raad van 28/29 juni 2012 inzake een Contract voor groei en banen, waarin de noodzaak om de jeugdwerkloosheid te bestrijden wordt benadrukt,
 - gezien de conclusies van de Europese Raad van 7 februari 2013 over een jongerenwerkgelegenheidsinitiatief,
 - gezien de op 28 februari 2013 in de Raad bereikte politieke overeenstemming over een aanbeveling van de Raad over de invoering van een jongerengarantie,
 - gezien de gezamenlijke bijdrage van de regeringen van Frankrijk en Duitsland in de aanloop naar de vergadering van de Raad van 27/28 juni 2013, getiteld "Frankrijk en Duitsland - samen werken aan een sterker Europa van stabiliteit en groei" (30 mei 2013)
 - gezien de Mededeling van de Commissie van 29 mei 2013, getiteld "Europees semester 2013: landspecifieke aanbevelingen - Europa langs de crisis loodsen" (COM (2013) 350) en de hierin opgenomen aanbevelingen
 - gezien artikel 110, lid 2, van zijn Reglement,
- A. overwegende dat de Commissie – zoals zo vaak in de afgelopen jaren – haar aanvankelijk meer optimistische economische vooruitzichten voor 2013/2014 neerwaarts heeft moeten bijstellen: het bbp van de EU-27 zal naar verwachting met 0,1% krimpen in 2013, en het bbp van de eurozone zal in 2013 wellicht met 0,4% afnemen, na een krimp met 0,6% in 2012; overwegende dat de meeste EU-lidstaten derhalve voor de nabije toekomst nog steeds geconfronteerd zullen worden met een recessie of een economische stagnatie, waarbij de zuidelijke lidstaten nog steeds het zwaarst door deze ontwikkelingen worden getroffen;
- B. overwegende dat de werkloosheid in de eurozone naar verwachting in 2013 verder zal stijgen tot 12,2%, terwijl de toename in 2012 nog 11,4% beliep; overwegende dat in februari 2013 23,5% van de actieve jongeren in de EU zonder werk zaten, dat jeugdwerkloosheid meer dan 50% bedraagt en in sommige lidstaten zelfs 60%; overwegende dat in veel lidstaten diverse categorieën van jongeren, bijvoorbeeld gedeeltelijk werkloze part-time werknemers of mensen die zijn bestraft wegens niet-naleving van de "tewerkstellingsbijstandsregelingen", niet in deze cijfers worden meegenomen en dat de reële jeugdwerkloosheidscijfers dus nog hoger liggen;

- C. overwegende dat in 2011 7,5 miljoen jongeren tussen de 15 en 24 jaar en 6,5 miljoen jongeren tussen de 25 en 29 jaar geen onderwijs of opleiding volgden en geen werk hadden (de zgn. "NEET"-groep); overwegende dat de economische verliezen als gevolg van dit hoge aantal NEET's werd geschat op 153 miljard euro, wat overeenkomt met 1,2% van het bbp van de EU¹; overwegende dat de deregulering van de arbeidsmarkten van de afgelopen decennia tot gevolg heeft gehad dat de meeste jongeren alleen nog toegang tot de arbeidsmarkt hebben via contracten van bepaalde duur, deeltijdse banen, of onbezoldigde arbeidsregelingen en over het algemeen onbestendige vormen van werkgelegenheid, ondanks alle eerdere verwachtingen dat de "vergrijzing" het voor hen gemakkelijker zou maken om toegang te krijgen tot een vast voltijds dienstverband met een behoorlijk salaris en met normale rechten en sociale bescherming;
- D. overwegende dat de "hervormingen" van de onderwijsstelsels, bijvoorbeeld middels het Bologna-proces, en het bezuinigingsbeleid dat in verschillende lidstaten is doorgevoerd de vooruitgang in de richting van een toegankelijker onderwijssysteem voor een groot deel ongedaan hebben gemaakt; overwegende dat de behoefte aan een openbaar onderwijsstelsel dat democratisch wordt bestuurd en voor iedereen in de praktijk gratis toegankelijk is, nu nog urgenter is geworden om jongeren – en in het bijzonder de meest kwetsbare onder hen – toegang te kunnen verschaffen tot onderwijs van goede kwaliteit;
- E. overwegende dat de jeugdwerkloosheid een belangrijke factor in de forse toename van de emigratie van jongeren uit een aantal lidstaten, met name uit de zogenaamde "PIIGS"-landen, naar de rijkere lidstaten; overwegende dat deze massale emigratie – waarbij het vaak jongeren betreft met een hoger diploma – voor deze landen vaak een belangrijke verliespost is waarbij hun meest dynamische bevolkingsdeel wegtrekt, en dat dit een verwoestende uitwerking heeft op de lokale gemeenschappen en hun toekomstperspectieven voor een duurzame economische en sociale ontwikkeling;
- F. overwegende dat deze bezuinigingen, budgettaire of anderszins, en de neoliberale "structuurhervormingen" die door de Commissie en de Raad sinds 2010 worden bepleit in het kader van het Europees Semester, en die met de steun van de meeste lidstaten – met name onder het voogdijchap van de Trojka van de Europese Commissie, de ECB en het IMF – worden doorgevoerd in de zogenaamde "programmalanden", de deflatoire druk hebben doen toenemen in een over het geheel genomen fragiele en stagnerende Europese economie, de lonen, de interne vraag en de belastinginkomsten hebben doen dalen, hebben geleid tot de ontmanteling van de "automatische stabilisatoren" zoals de stelsels van sociale bescherming en overheidsinvesteringen, en aldus de EU-economie voor het grootste deel weer in een "double-dip"-recessie hebben doen belanden, en daarmee ook alle eerdere beweringen van de tafel hebben geveegd dat niet alleen de huidige begrotingstekorten, maar in het bijzonder ook de verhouding overheidsschuld / bbp substantieel zouden kunnen worden teruggebracht en op die manier ook de begroting zou kunnen worden geconsolideerd;
- G. overwegende dat dit neoliberale beleid in belangrijke mate heeft bijgedragen aan de stijging van de werkloosheid in het algemeen en de jeugdwerkloosheid in het bijzonder, aan het genereren van meer sociale uitsluiting en armoede, en aldus heeft geleid tot

¹ Eurofound (2012), "NEETs – Young people not in employment, education or training: Characteristics, costs and policy responses in Europe". Bureau voor publicaties van de Europese Unie, Luxemburg.

ernstige sociale achteruitgang, een nog verder verzwakte economie en de destabilisering van de Europese integratie en democratie;

- H. overwegende dat de Raad van juni 2012 een Pact voor groei en werkgelegenheid heeft aangekondigd, met de belofte dat er zou worden gezorgd voor een extra EIB-leningencapaciteit van 60 miljard EUR, voor de beschikbaarstelling van 55 miljard EUR van vermoedelijk nog "niet-toegewezen" middelen voor de structuurfondsen en van 4,5 miljard EUR die waren bestemd voor "projectobligaties", zodat er 120 miljard EUR (1% van het bnp van de EU) beschikbaar zou zijn voor snelwerkende groeimaatregelen ten behoeve van het mkb en als bijdrage voor het terugdringen van de jeugdwerkloosheid;
- I. overwegende dat de Europese Investeringsbank (EIB) tegen eind 2012 een verhoging van haar gestort kapitaal ter waarde van 10 miljard EUR zou ontvangen, zoals was toegezegd door de Raad; overwegende dat de nieuw ondertekende leningen van de EIB in de praktijk echter van 72 miljard EUR in 2010 zijn teruggelopen naar 61 miljard EUR in 2011 en tot 52 miljard EUR in 2012, zodat er minder beschikbaar was voor "groeibevorderende maatregelen" dan in de twee voorgaande jaren, en dit terwijl de zuidelijke EU-landen nog steeds gebukt gingen onder recessie en economische stagnatie, die zich nog uitbreidden naar andere lidstaten;
- J. overwegende dat de Europese Commissie staande hield dat haar in 2012 ontplooiëde initiatieven tot "herprogrammering" van de kredieten van de structuurfondsen met betrekking tot 8 lidstaten met zeer hoge jeugdwerkloosheidspercentages tot gevolg hebben gehad dat er 16 miljard EUR zijn uitgetrokken voor mkb-bedrijven en voor "groeibevorderingsmaatregelen", zodat hiervan 780 000 jongeren kunnen profiteren; overwegende dat de cijfergegevens met betrekking tot deze hertoewijzingen volgens de Commissie echter slechts als "voorlopig mogen worden aangemerkt, dat een aantal besluiten van de nationale instanties nog in behandeling zijn en dat de ramingen omtrent het effect van de respectieve maatregelen mettertijd kunnen worden herzien"; overwegende dat er geen betrouwbare informatie lijkt te bestaan over de vraag hoeveel van het streefbedrag van 55 miljard EUR aan vermoedelijk "niet-toegewezen" middelen voor structuurfondsen er in 2012 daadwerkelijk beschikbaar zijn gesteld of hoeveel er effectief door de lidstaten zijn geprogrammeerd voor 2013;
- K. overwegende dat uit een recent werkdocument van de Begrotingscommissie¹ van het Parlement naar voren is gekomen dat er in 2013 naar verwachting een bedrag ter waarde van ongeveer 19 miljard EUR aan "doorgerolde" betalingen ("onbetaalde rekeningen" van de lidstaten) alleen al voor de operationele programma's 2007-2013 – en wel voornamelijk in het kader van het cohesiebeleid (de grootste deel hiervan valt kennelijk onder de nieuwe rubriek 1b cohesie voor groei en werkgelegenheid van de EU-begroting) – te verwachten valt, aangezien de trage start van de programma's voor 2007-2013 onder economische crisismomstandigheden en gezien de opgelegde bezuinigingen heeft geresulteerd in een buitengewoon laag betalingenniveau gedurende de eerste helft van de programmeringsperiode en dat daarom deze uitgestelde betalingen zullen moeten worden

¹ Werkdocument over de kwestie van het tekort aan betalingen en de openstaande verplichtingen: stand van zaken en vooruitzichten voor 2012 en voor het volgende MFK; Rapporteur: Jan Mulder, Anne E. Jensen, Giovanni La Via; 08/05/2013, PE510.689v01-00

geëffectueerd in het laatste jaar van de lopende periode (2013), en hoogstwaarschijnlijk ook bij het volgende MFK (2014 -2020);

- L. overwegende dat uit deze analyse duidelijk naar voren komt dat de EU-begroting voor 2013 en eventueel de daaropvolgende – om het onomwonden uit te drukken – zullen uitlopen op een tekort, terwijl er zogenaamd enorme bedragen voorhanden zouden komen voor "niet-toegewezen middelen voor de structuurfondsen", zoals eerder was beweerd door de Commissie (waarbij het ging om circa 82 miljard EUR in januari 2012) of in het kader van het Pact voor groei en werkgelegenheid van de Raad (ten belopen van 55 miljard EUR);
- M. overwegende dat het standpunt van de Raad inzake het MFK voor 2014-2020, dat in februari 2013 voor het eerst in de geschiedenis van de Gemeenschap / Europese Unie is goedgekeurd, voorziet in verlagingen van de financiering voor het cohesiebeleid en in vermindering van de jaarlijkse EU-begrotingen over die periode tot 2020; overwegende dat het grootste deel van de voorgenomen bezuinigingen betrekking zullen hebben op het cohesiebeleid voor groei en werkgelegenheid; overwegende dat de 6 miljard EUR die de Raad voor die periode dacht uit te trekken voor het jongerenwerkgelegenheidsinitiatief wellicht zal nopen tot een verlaging van de bedragen voor andere ESF- of cohesiebeleidsuitgaven elders; overwegende dat zelfs indien er volgens de wens van de Commissie en het Parlement een minimumpercentage van 25% van de cohesiebeleidsuitgaven voor dit doel wordt bestemd, dat waarschijnlijk in veel lidstaten zal resulteren in zware besnoeiingen in vergelijking met de financieringsniveaus van 2007-2013 voor het ESF en het EFRO;
1. is het eens met de standpunten van kritische economen, die een stimulans van 1% van het bni van de EU gedurende 5 jaar, zoals voorzien in het Pact voor groei en werkgelegenheid, te weinig vinden om enig tastbaar effect te hebben in termen van vermindering van de werkloosheid in het algemeen en van de jeugdwerkloosheid in het bijzonder in de EU; wijst erop dat de negatieve multiplicatoreffecten van het niet-aflatende bezuinigingsbeleid – zoals ook wordt toegegeven door IMF-experts – met name de economieën van de lidstaten die nog steeds in een recessie en / of economische stagnatie verkeren zodanig onder druk blijven zetten dat een dermate klein "voorschot" op de groeibevorderingsmaatregelen niet opweegt tegen de bbp-verliezen die deze neoliberale beleidsmaatregelen tot gevolg zullen hebben;
 2. is derhalve van mening dat de officiële slogan van de EU om "een gedifferentieerde groei-vriendelijke begrotingsconsolidatie op gang te brengen" in het licht van de feiten en de werkelijke ontwikkelingen in de meeste lidstaten louter Orwelliaanse newspeak is gebleken; brengt in herinnering dat de EIB beweerde dat zij bij gebrek aan publieke en particuliere investeringscapaciteit moeite had om gezonde en duurzame financieringsprojecten te vinden, met name in de lidstaten die het zwaarst door de crisis waren getroffen; is van mening dat het stimuleringskrediet in het kader van het Pact voor groei en werkgelegenheid ten bedrage van 120 miljard EUR tegen de achtergrond van de teruglopende EIB-leningen in 2012, de verwachte doorrol van de betalingen voor het cohesiebeleid 2013/2014 en het door bezuinigingen getroffen MFK van de EU voor 2014-2020 wellicht tot dusver veeleer te beschouwen valt als een vorm van "creatief boekhouden" dan als een instrument voor de verschaffing van substantiële reële uitgaven;

3. neemt kennis van het Frans-Duitse bijdrage (Samen voor een sterker Europa van stabiliteit en groei) ter voorbereiding van de Europese Raad van juni 2013; neemt er nota van dat de Frans-Duitse bijdrage het met betrekking tot de bestrijding van de jeugdwerkloosheid vooral heeft over een uitbreiding van het "Erasmus voor iedereen"-programma, waarbij gebruik wordt gemaakt van het ESF en de 6 miljard euro voor het jongerenwerkgelegenheidsinitiatief (YEI) vroegtijdig wordt aangesproken; is echter van mening dat de bedragen die via deze programma's en de EIB beschikbaar kunnen worden gesteld veel te laag zijn om een duidelijk verschil te maken bij het terugdringen van de jeugdwerkloosheid en het aanpakken van de diepere oorzaken daarvan; merkt op dat het al in december 2011 door de Commissie gelanceerde "Kansen voor jongeren"-initiatief geen merkbare invloed heeft gehad op de versnelde toename van de jeugdwerkloosheid in de doellanden;
4. wijst er nogmaals op dat het aantal volledig of gedeeltelijk werkloze jongeren het aantal beschikbare banen verre overtreft, en wijst derhalve alle pogingen om de verantwoordelijkheid voor de werkloosheids crisis bij de jonge werklozen te leggen en andere eenzijdige interpretaties van de opvatting dat een en ander te wijten is aan een "discrepancie tussen gevraagde en aangeboden vaardigheden" resoluut van de hand;
5. wijst erop dat de crisis en de noodlottige EU-beleidsmix van bezuinigingen plus neoliberale structuurhervormingen hebben geleid tot een historisch laag niveau van particuliere investeringen in de economie, doordat de koopkracht van de bevolking in haar totaliteit is verminderd, de interne vraag is ingezakt, en de inkomensongelijkheid en de armoede zijn toegenomen; benadrukt dat de EU en de lidstaten een radicale omslag in hun macro-economische beleidskoers moeten maken, waarbij hoogwaardige werkgelegenheid, gegarandeerde werknemersrechten en een behoorlijke sociale bescherming centraal moeten staan, zodat het economisch herstel snel in gang kan worden gezet; verlangt dat er een einde wordt gemaakt aan het bezuinigingsbeleid, met name in de landen die onder Trojka-curatele staan;
6. benadrukt dat de versterking van de EMU zal leiden tot een verscherping van de huidige beleidsmaatregelen, die verantwoordelijk zijn voor de enorme werkloosheid in de lidstaten van de eurozone, met name in die waarmee zogenaamde "memoranda van overeenstemming" zijn gesloten;
7. roept de lidstaten ertoe op de belastingen te verhogen op inkomen uit kapitaal (dividenden, rente), op vermogenswinst, op de liquide activa van grote ondernemingen en op grote vermogens en erfenissen, om met behulp van de opbrengst daarvan meer overheidsinvesteringen te financieren in milieuvriendelijke en maatschappelijk duurzame ontwikkeling, en tegelijkertijd de economie in staatseigendom onder democratische controle te brengen, en wijst erop dat de lidstaten moeten bezuinigen op militaire uitgaven en op subsidies die schadelijk zijn voor het milieu, teneinde het duurzaam herstel van de economie te ondersteunen en aldus zinvolle en hoogwaardige banen te creëren en bij te dragen aan de uitroeiing van de jeugdwerkloosheid;
8. pleit ervoor dat de investeringen vanuit de overheidssector met name worden gericht op duurzame ontwikkeling, zoals energiebesparing en hernieuwbare energieën, schone productietechnieken en afvalpreventie, duurzame stedelijke ontwikkeling en woningbouw,

biologische landbouw, duurzame visserij en instandhouding van ecosystemen, verbetering van de benutting van water en andere hulpbronnen, omschakeling van de wapenindustrie, uitbreiding en verbetering van de openbare diensten, onderwijs, gezondheidszorg, langetermijnzorg, sociale diensten en de sociale economie, steun voor woningbouw in de publieke sector en de zorg- en onderwijssectoren, bestrijding van armoede en sociale uitsluiting, een en ander met het oog op de bevordering van duurzame "groene" en "witte" officiële banen;

9. benadrukt voorts de noodzaak van maatregelen ten behoeve van de bedrijfstakken die het zwaarst worden getroffen door de crisis, waarbij met name moet worden gedacht aan de omschakeling van de automobielandustrie op duurzame vervoersdiensten, uitbreiding van de spoornetwerken en van het aanbod van ruimtelijk goed op elkaar aansluitende en uitgebreide regionale spoordiensten (programma Rail Europe 2025), bevordering van "groene" scheepsbouw en stabilisering van de staalindustrie; dringt erop aan dat de EU en de lidstaten deze omschakelingsinitiatieven gepaard laten gaan met maatregelen voor het behoud van arbeidsplaatsen, opleiding, bij- en nascholing en ontwikkeling van vaardigheden, en dat zij helpen waarborgen dat de overstap van de werknemers in de betrokken sectoren naar een nieuwe baan met succes wordt bekroond;
10. roept de EU en de lidstaten ertoe op in tijden van economische stagnatie over de hele linie arbeidstijdverkorting zonder inkomensverlies voor werknemers en het scheppen van nieuwe banen te bevorderen, teneinde een werklastverzwaring te vermijden, en geeft aan dat dit mogelijk kan worden geflankeerd door een geleidelijke verlaging van de steun aan het bedrijfsleven;
11. onderstreept dat de jeugdwerkloosheid alleen kan worden uitgeroeid met behulp van dergelijke macro-economische, werkgelegenheids- en sociaal georiënteerde maatregelen die zich richten op de bestrijding van de werkloosheid, de armoede en de sociale uitsluiting in hun algemeenheid; wijst er eens te meer op dat de EU en de lidstaten, door bij de jeugdwerkloosheidsbestrijding het accent te blijven leggen op aanbodgerichte maatregelen (onderwijs, opleiding, beroepsopleiding, verbetering van de "inzetbaarheid", "activeringsstimulansen" e.d.) – hoe onmiskenbaar belangrijk de ontwikkeling van de juiste vaardigheden en competenties ook moge zijn – niettemin steken laten vallen door te weinig aandacht te besteden aan het creëren van banen voor jongeren, voornamelijk op lokaal of regionaal niveau, waar het juist aan dergelijke maatregelen ontbreekt;
12. uit scherpe kritiek op de algemene strategie in de mededeling van de Commissie over de landenspecifieke aanbevelingen voor 2013 met betrekking tot "de bestrijding van de werkloosheid", die er onder andere in bestaat de flexibiliteit van de arbeidsmarkten nog verder op te voeren en "de relatief hoge arbeidskosten" terug te dringen; wijst erop dat juist deze door de lidstaten doorgevoerde neoliberale "structuurhervormingen" van de arbeidsmarkten debet waren – en nog zijn – aan de drastische toename van onzekere dienstverbanden, de verlaagde niveaus van sociale bescherming en de uitbreiding van de lagelonnensectoren waarover in de verslagen van de Commissie over de werkgelegenheidssituatie zo wordt geklaagd, ontwikkelingen die met name de jongeren en hun kansen op de arbeidsmarkt bijzonder zwaar raken;
13. wijst erop dat veel lidstaten – hetzij op eigen initiatief, hetzij naar aanleiding van bepaalde

landenspecifieke aanbevelingen van de Raad inzake "structuurhervormingen" in het kader van het arbeidsmarktbeleid – beleidsstrategieën in praktijk brengen onder benamingen zoals "werken lonend maken" en "arbeidsmarktactivering", waarbij met name jonge werklozen worden gedwongen tegen lage lonen werk van lage kwaliteit te accepteren of anders worden geconfronteerd met kortingen op of het algehele verlies van hun sociale uitkeringen; merkt op dat met name jonge langdurig werkloze of andere kwetsbare jongeren na dergelijke "wonderkuren" van arbeidsbureaus vaak opnieuw werkloos worden omdat dit soort ingrepen geen langetermijnoplossingen voor duurzame integratie in de arbeidsmarkt bieden;

14. wijst erop dat veel lidstaten tewerkstellingsbijstandsregelingen (bijstand met werkverplichting) toepassen, waarbij met name jonge werklozen worden gedwongen deel te nemen aan onbezoldigde stages in een arbeidsomgeving of werkervaringsprogramma's in de particuliere sector, ofwel aan een gemeenschapsdienst, alleen om voor betaling van hun sociale uitkeringen in aanmerking te blijven komen; wijst erop dat dergelijke tewerkstellingsbijstandsregelingen vaak resulteren in vervanging van betaalde arbeid in de betreffende sectoren die onder dergelijke regelingen vallen;
15. onderstreept dat de meeste arbeidsmarktactiverings- en tewerkstellingsbijstandsregelingen in het algemeen niet in overeenstemming zijn met IAO-Prioriteitsovereenkomst nr. 122, die op twee na door alle EU-lidstaten is geratificeerd en voorschrijft dat ratificerende staten moeten "verklaren een actief beleid te zullen voeren ter bevordering van volledige, productieve en vrij gekozen werkgelegenheid"; benadrukt dat dergelijke regelingen niet mogen worden geaccepteerd als systemen die voldoen aan de vereisten van het jongerenwerkgelegenheidsinitiatief (YEI) zoals die zijn neergelegd in de in 2013 door de Raad aangenomen Aanbeveling (welke voorziet in een kwalitatief verantwoord aanbod aan werkgelegenheid, voortgezet onderwijs, of een plaats in het leerlingstelsel of een stage), en niet in aanmerking mogen komen voor financiering in het kader van het jongerenwerkgelegenheidsinitiatief (YEI); verzoekt de lidstaten van dergelijke regelingen af te zien;
16. benadrukt dat de beleidsmaatregelen die worden ondernomen ter bestrijding van de jeugdwerkloosheid niet moeten zijn gestoeld op het flexizekerheidsconcept, maar juist moeten uitgaan van het concept "behoorlijk werk" als centraal uitgangspunt, waar sterk de nadruk moet liggen op het bevorderen van kwalitatief hoogstaand werk, verbetering van de sociale zekerheid en de sociale integratie, verbetering van de bestaande en invoering van nieuwe werknemersrechten, bevordering van gezondheid en veiligheid op het werk, verbetering van het sociaalrisicobeheer en de verenigbaarheid van werk en gezinsleven; dringt erop aan dat de lidstaten doeltreffende maatregelen nemen om onzekere en atypische werkgelegenheid geleidelijk te elimineren en vaste arbeidscontracten te bevorderen;
17. wijst er met nadruk op dat het Europees Jeugdgarantie-initiatief al moet gelden voor jongeren onder de leeftijd van 30 jaar, van zodat zij met werkloosheid te kampen krijgen; benadrukt dat de financiële middelen die worden toegewezen voor het jongerenwerkgelegenheidsinitiatief (YEI) veel geringer zijn dan hetgeen nodig is om een reëel effect te hebben op de jeugdwerkloosheid; verwijst in dit verband naar de IAO-studie met als titel "Eurozone job crisis: trends and policy responses", waarin wordt gesteld

dat er minimaal 21 miljard EUR moet worden uitgetrokken om effect te hebben op het niveau van de jeugdwerkloosheid;

18. verzoekt de lidstaten te zorgen voor kwalitatief hoogwaardige stageregelingen om te bewerkstelligen dat de stages zijn afgestemd op de behoeften van jongeren en ook voorzien in een fatsoenlijke beloning, in arbeids- en vakbondsrechten en in arbeidsomstandigheden die geen afbreuk doen aan de werkgelegenheid, de lonen en arbeidsvoorwaarden van bestaand personeel, en dat zij worden onderbouwd met financiële steun en verplicht toezicht, alsook met gemeenschappelijke kwaliteitsnormen voor stages;
19. dringt aan op de vaststelling van effectieve salarisminima (minimumsalarissen, in de zin van een loon dat voldoende is om van te leven) aan de onderkant van de arbeidsmarkten, alsook van salarismaxima aan de bovenkant (waarbij het maximumsalaris bijvoorbeeld 20 keer het gemiddelde salaris zou mogen bedragen) en op de toepassing van het beginsel van gelijke behandeling en gelijk loon voor gelijk werk of werk van gelijke waarde op dezelfde werkplek, waarbij ruimte moet worden gecreëerd voor een opwaartse loonontwikkeling ter compensatie van inflatie en productiviteitsstijgingen, in combinatie met een krachtige herverdelingscomponent; wijst met name op de noodzaak van een dergelijk beleid ten aanzien van de jeugdwerkgelegenheidsproblematiek;
20. verzoekt zijn Voorzitter deze resolutie te doen toekomen aan de Raad, de Commissie en de nationale parlementen.